

Forfatter: ?

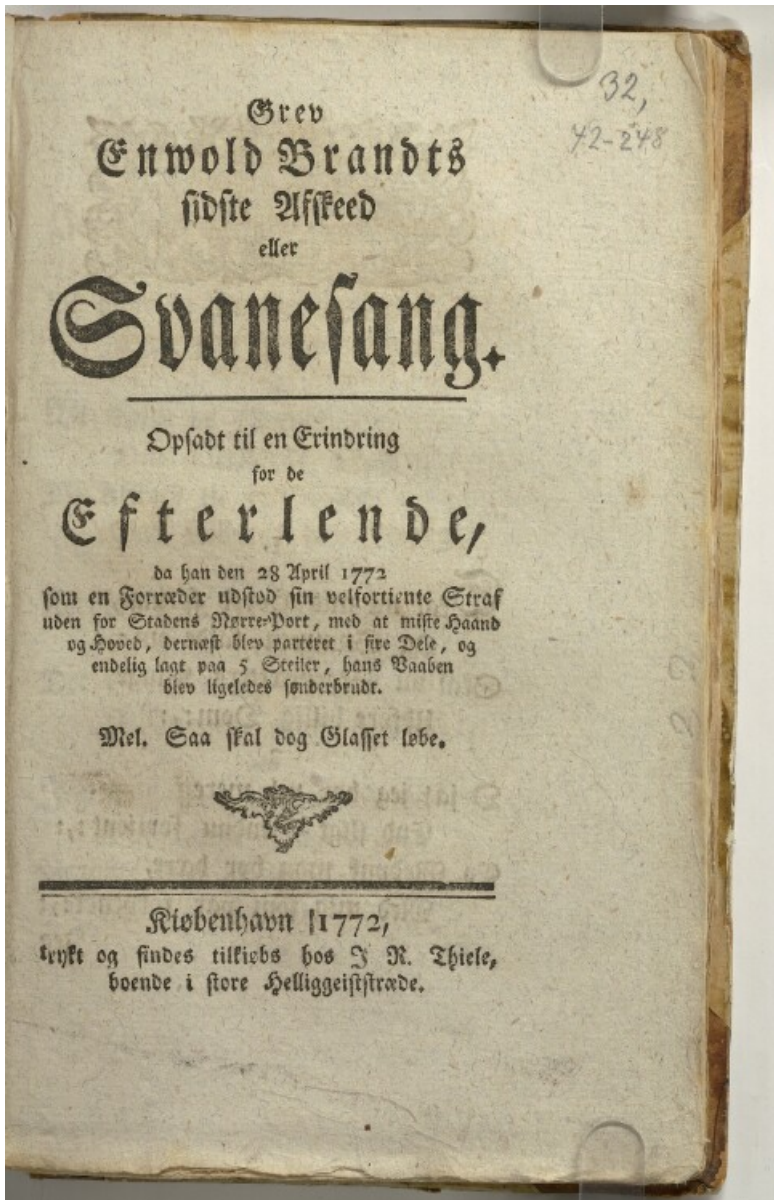
Titel: Grev Enewold Brandts sidste Afsked eller Svanesang. Opsadt til en Erindring for de Efterlende, da han den 28 April 1772 som en Forræder udstod sin velfortiente Straf uden for Stadens Nørre-Port, med at miste Haand og Hoved, dernæst blev parteret i fire Dele, og endelig lagt paa 5 Steiler, hans Vaaben blev ligeledes sønderbrudt. Mel. Saa skal dog Glasset løbe.

Citation: ?: "Grev Enewold Brandts sidste Afsked eller Svanesang. Opsadt til en Erindring for de Efterlende, da han den 28 April 1772 som en Forræder udstod sin velfortiente Straf uden for Stadens Nørre-Port, med at miste Haand og Hoved, dernæst blev parteret i fire Dele, og endelig lagt paa 5 Steiler, hans Vaaben blev ligeledes sønderbrudt. Mel. Saa skal dog Glasset løbe.", i ?: *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 6*, J.R. Thiele, 1772, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_006-shoot-workid2_006_032/facsimile.pdf (tilgået 06. maj 2021)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 6

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

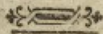

1.

Skal nu mit Hoved springe,
Dg Stumpen falde om :,:
Skal nu Skarpratters Klinge
Udføre billig Dom :,:

2.

O ja! jeg har vel mere
End sligt — endnu fortient :,:
Ey Medynk man bør bære,
Med mig som var forventt :,:
Jeg

3.

Jeg heumelig jo stræbte
Et Raad med mit Complot : , :
At naar vi Kongen dræbte
Tryg paa sit eget Slot : , :

4.

Vi skulde os tilvende
Den allerførste Magt : , :
Vi Afskæed til den Ende
Gav Kongens troe Livvagtl.

5.

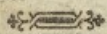
Forborpen vi forsøgte,
At gribe Kronen fat : , :
Det Straffen just forsøgte
I Havnens grumme Nat. : , :

6.

Jeg stolt, som en Herr Greve,
Bed danske Kongers Hoff : , :
Begynte først at leve,
For jeg fik sidste Puf, : , :

* 2

Min

7.

Min Stoltthed uden Litte,
Med Bellsyst krydet blev :,:
Jeg ingen vilde litte,
Men frit min Synd bedrev :,:

8.

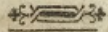
Den Gud jeg ikke kiendte,
(Og kiende, vilde ei)
Som al sin Hielp fravendte
Fra mig, paa Lykkens Ben :,:

9.

Hans Naade skulde styre,
Min reent forstokked Siel,
Mit Hierte, Lasters Hyre
Ei kiendte eget Vel :,:

10.

Jeg seer ved Syndens Fane
Hvis Chef jeg lydig var :,:
At jeg ei lod min Dane,
Slig Eed, jeg holdet har :,:
Jeg

11.

Jeg Satans Ordre fulgte,
Som Comanderede ;:
Sin Hielp han ikke dulgte
For mig, og Struensee ;:

12.

Vel Lykkens Soel den smilte
Mildt til os begge Toe ;:
Men vi til Snaren ilte ;
Hvem vil vel Lykken troe ;:

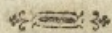
13

Da vi just begge tænker
At vi heel sikke er ;:
Man binder os med Lænker,
Lillige mange fleer ;:

14.

Den Dands og Masquerade
Var just til Døden hen ;:
Vor Masque maae vi lade,
Og blotte staae igien ;:

Gud

15.

Gud, som kan Hjertet kiende
Han kiendte os for godt :;
Han Lykken bød at vende,
Der stoed vi nu til Spott :;

16.

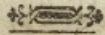
Man os for Retten fører,
Bekjennede vi staae :;
Vor Dudskaab vi selv horer,
Vi slikt ei kan fragaae :;

17.

Man Bidner mod os tager,
Ei et til Tusende :;
Vi spare kan; — man slager,
Vi var forblindede :;

18.

Retfærdig Dom man fælder,
Som naadig er og god :;
Vi Timerne nu tælder,
Til Hærvæn ved vor Bloed :;
Naar

19.

Naar Gud min Siæl vil rødde
Saa har jeg endda Haab :;
Saa kan jeg glad optræde,
Til Folkets billig Raab :;

20.

Min Konge hævnnet bliver,
For al min Ondskabs Synd :;
Hans Laude mig tilgiver ;
Jeg veen for Ondskabs Dynd :;

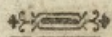
21.

Min Dod jeg gaaer i Møde
Med et fornøiet Sind :;
Jeg heer for Synd maae bøde
Som Satan puffed ind :;

22

Bed den, jeg fyldestgierer,
Doe Nigers Suk og Raab :;
Som de imod mig fører,
For deres røved' Haab :;

Min

23.

Min Straf, lad Lærdom være
At man ei følge maae ;:
Sin Lyst og ei begiære
Det man ei bør opnaae ;:

24.

Enhver af mig kan lære,
At man bør frygte Gud ;:
Og kon: en troilig Ære —
Og holde Begges Bud ;:

